

# AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně



únor 2018

## Farnost má svou první pastorační radu

Od druhého vatikánského koncilu se v církvi zdůrazňuje úloha laiků. Jedním z praktických projevů této tendence je jejich spolupráce na vedení farnosti. Kromě ekonomické rady farnosti, jejíž zřízení je povinné, kodex církevního práva v can. 536 doporučuje také vytvoření pastorační rady ve farnosti: „Je-li podle úsudku diecézního biskupa po vyslechnutí kněžské rady vhodné, ať se v každé farnosti zřídí pastorační rada, které předsedá farář, v níž by zvolení věřící spolu s těmi, kteří ze svého úřadu mají

účast na pastorační činnosti ve farnosti, pomáhali k rozvoji pastýřské péče.“ O. Josef se k jejímu ustanovení rozhodl na základě zkušeností kněží a po konzultaci např. i s předchozím farářem o. Tomášem Koumalem. „Byl bych rád, aby se farníci více zapojili do dění, aby mi pomohli s rozhodováním ohledně věcí týkajících se pastorační práce, aby se ke mně dostaly návrhy a názory farníků, aby naše farnost vzkvétala stále více...“ přiblížil konkrétní důvody svého kroku o. Josef. ...*pokračování na str. 2*

## Děti při karnevalu pomáhaly Popelce

V neděli 21. 1. se uskutečnil již tradiční farní karneval pro děti. Jako vždy, ihned po mši svaté se Cyrilometodějská základní škola zaplnila malými i většími postavičkami v maskách. Farníky, kteří byli ještě před chvílí na mši svaté, byste v nich věru nepoznali. Účastníků bylo hodně, karneval je zkrátka taškařicí oblíbenou! Mladé organizátory však velký počet dětí i rodičů nikterak nevyvedl z míry. Vše měli perfektně připravené. Malá i větší zvířátka, princezny, rytíři, piráti i jiní podivní se šikovně rozptýlili mezi nejrůznější stanoviště s úkoly. Tématem letošního maskarního bálu byla pohádka O Popelce. V duchu tohoto příběhu tedy čekaly na děti i jednotlivé zábavné a důmyslně vymyšlené úkoly jak pro nejmenší, tak starší děti. Míst, kde děti mohly dokázat svým důvtipem a šikovností, jak pomoci Popelce a princovi ke šťastnému setkání, byla spousta, všechny děti si tedy přišly na své. Přitom byla stanoviště v sále umístěna vhodně tak, že téměř nezabírala prostor k tanci a dovádění dětí, které už měly vše splněno nebo si prostě jen chtěly chvíli zaskotačit. Nakonec děti splněním všech úkolů Popelce i princovi pomohly, z čehož měly nejen krásný pocit, ale i sladkou odměnu. Poté pokračoval taneční karneva-



**Tradiční farní karneval se konal v neděli 21. ledna.** foto: Jakub Šebek

lový rej. K dobré náladě všech přispěl svou přítomností i otec Josef, který letos opět nezklamal. Naše děvčata již od rána uzavírala sázky, jaký kostým bude otec Josef mít tentokrát, a soutěžila, která z nich ho první v sále na karnevalu pozná. Nutno říct, že objevit ho nebylo vůbec lehké, jeho maskování bylo dokonalé. Nakonec však holky v tom „ČERNÉM vzadu, co vystrkoval na nás bradu“, otce Josefa přece jen poznaly a nutno říct, že mu to opravdu slušelo. Celá akce se velmi podařila, nálada byla veselá, organizace výborná a mládež opět předvedla, že je skvělým a velmi schopným týmem. Děkujeme všem organizátorům a těšíme se opět na příští ročník farního karnevalu.

*Klára Havlíčková*

## Slovo úvodem

Milí farníci,

je to zvláštní, ale my lidé jsme nastaveni tak, že pokud na sobě nepracujeme a pravidelně se sebou něco neděláme, tak jak jde čas, tak se kazíme, zhoršujeme, hřešíme víc a víc – zkrátka jde to s námi z kopce.

Naštěstí církev ve své moudrosti sestavila liturgický rok tak, aby nám dala možnost se pravidelně nad svým životem zamyslet, uvědomit si více svoji potřebu nápravy a taky s tím něco udělat – obnovit odhodlání k cestě dobra a zřeknutí se zla. I když se máme samozřejmě obracet každý den, tak k obrácení nás vedou především dvě období liturgického roku – doba adventní a především doba postní.

Letošní (resp. loňská) doba adventní byla velmi krátká (pouhé tři týdny), takže některým advent uběhl příliš rychle a nestihli se sebou nic udělat. Doba postní je naštěstí mnohem delší (a také méně hektičtější než doba předvánoční), což ale může vést k tomu, že to člověka ukolébá a řekne si: „Času dost.“ A pak se může lehce stát, že nám i doba postní proklouzne mezi prsty.

Pokud to ale myslíme s dobou postní, a tedy i se svojí nápravou vážně, je dobré už teď začít přemýšlet nad tím, jak letošní půst co nejužitečněji prožít. Už teď je dobré přemýšlet nad tím, jaká předsevzetí si do postní doby dát, abychom se nejen dobře připravili na Velikonoce, ale také udělali něco se svým životem.

Těch možností je samozřejmě mnoho. Já bych chtěl nabídnout dvě: jednak abychom se snažili využít tuto dobu k pravidelnému zastavení a ztišení. Skvělou příležitostí k tomu je každý čtvrtek tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí oltářní přede mší svatou (tj. od 17:00 do 18:00 hod.). A jelikož je doba postní dobou kající a pokání, je dobré si každý den najít čas na zpytování svědomí, abychom se zamysleli nad tím, co jsme daný den nezvládli, v čem jsme druhým či sobě ublížili, ale také poděkovali Bohu za to, co se s Jeho pomocí podařilo. *o. Josef Novotný*

## Stalo se

Kasička pro sbírku pro děti, které farnost podporuje v rámci projektu Adopce na dálku, se opět nacházela v rukou černouška u místního betléma. Během letošního vánočního období dárce přispěli 20 tisíci korunami. Vřelé díky!

~

Augustinští skauti děkují za štědrost. Při Tříkrálové sbírce v okolí kostela a nám. Míru vybrali 50 030 Kč.

~

V neděli 14. ledna začala příprava na první svaté přijímání.

~

Hokejové utkání mužů naší farnosti proti farnosti Židenice, které se uskutečnilo 27. ledna, skončilo 4:3 ve prospěch Židenických mužů. Naši mladší ministranti zdolali své soupeře 8:2. Gratulujeme. Hrál se na kluzišti Saleska v Líšni na ulici Kotlanova 13.

## Pokřtěn:

20. 1. Marek Frydrych

## Zesnul:

19. 1. Jiří Procházka

...pokračování ze str. 1

Podle webu Pastoračního střediska brněnské diecéze má být hlavním úkolem „opora duchovnímu správci farnosti“ a „kvas evangelia, tj. povzbuzovat k dobrým aktivitám, informovat, koordinovat, být příkladem obětavosti, být v kontaktu se správou obce, jinověrci a společenskými organizacemi.“ Usnesení rady, kterou řídí stannovy, však není pro faráře zavazující. Má pouze poradní hlas, zdůrazňuje se na webu.

Členové pastorační farní rady mohou být vybíráni nebo voleni, dle stanov nebo podle rozhodnutí faráře a jeho

## Poprvé v historii má farní Stiga Cup vítězku

V neděli 21. 1. 2018 se odpoledne setkalo na faře 24 hráčů, kteří se zapojili do již 7. ročníku Stiga Cupu = farního turnaje ve stolním hokeji. Soutěžilo se již tradičně v několika kategoriích: nejmladší žáci \* mladší žáci \* starší žáci a kadeti \* sest-



Kluci: kdo umí, ten umí!

foto: Daniel Šebek

## Adoptovat na dálku můžete i v naší farnosti

Již od roku 1993 v rámci naší farnosti podporujeme mladé v rozvojových zemích v projektu Adopce na dálku.

### O čem je tento projekt a kdo ho zaštiťuje?

Odroku 1993 realizuje Arcidiecézní charita Praha v rozvojových zemích řadu projektů, kde adopce na dálku je největším z nich. Cílem je poskytnutí vzdělávání a zdravotní péči dětem a mladým a také podpora širších komunit, ve kterých vyrůstají. Program je postaven nejen na principu solidarity, ale také rovnosti a vyváženosti.

### Jak to funguje prakticky?

Dárce, který chce na dálku podpořit děti či mladé, dostane přiděleného konkrétního klienta (nebo více klientů), kterému finančně přispěje na studium. Zároveň probíhá vzájemná písemná komunikace a zpětná vazba, jak jsou peníze využity.

### V naší farnosti aktuálně podporujeme:

**Preethu (7 let)** – chodí do 2. třídy, učení ji velmi baví a chtěla by být inženýrkou.

**Godwina (15 let)** – navštěvuje 9. třídu,

je dobrý sportovec, do školy vzdálené 2 km chodí každý den pěšky a rád by se stal mechanikem.

**Marii (16 let)** – je ve 2. třídě a má velmi dobrý vztah ke studiu, ve kterém by chtěla pokračovat. Pokud se podaří, bude policistkou.



foto: oficiální web České nemocnice v Ugandě

**Seemu (20 let)** – studuje 7. třídu, vyniká ve sportu, vyhrála závody v běhu a ve štafetě a velmi ráda tancuje. Ráda by se stala řádovou sestrou.

V tomto měsíci je možné si přečíst dopisy dětí vzadu na nástěnce.

Jeden chlapec, kterého jsme 13 let podporovali, Amit Anthony Lakra z Indie, ukončil ve 23 letech úspěšně svá studia a stal se sociálním pracovníkem.

Podpořit děti a mladé z rozvojových zemí můžete libovolnou částkou kdykoli během roku. Kasička je postavena u vchodu do sakristie.

Peníze, které se vyberou nad rámec částky, kterou zasiláme na adopci, odesíláme na podprojekt Adopce na dálku, a to na Českou nemocnici sv. Karla Lwagy v Ugandě. Děkujeme. =mš=

Druhou část pastorační farní rady jmenoval farář:

### Klaška Martin, Petrů Jana, Taraba Jan.

Farář je, dle informací již zmíněného pastoračního střediska, vždy předsedou farní rady. Její součástí z titulu funkce jsou i ostatní duchovní ve farnosti, tj. **o. Martin Holík**, dále pastorační asistenti, tj. **Alice Kallabová**, a případně zástupci aktivních řeholních společenství, organizací a katolických hnutí působících z daného území. Zastupovat je bude **s. Hedvika Ludmila Šimšíková**, místní představená Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje. =jo=

ry a matky \* a otcové, přičemž vítěz každé kategorie postoupil do Ligy mistrů. V té se letos společně utkali: Nikodém Škvařil, Jeroným Škvařil, Tomáš Vavera, Terežka Halámková a Jožka Halámek. Zápasy byly na vysoké úrovni a o různá překvapení nebyla nouze. Ačkoli všichni hráli skvěle, vítěz byl jen jeden – a to (jak již nadpis napovídá) Terežka Halámková. Moc blahopřejeme a držíme palce i do dalších zápasů!

Zico

## Představujeme členy našeho farního společenství: Josef Schruk

**Kostelník je člověk, který se stará o kostel, kněžská a ministrantská roucha i o obřadní nádoby. Tohle všechno a mnohem víc dělal i pan Josef Schruk.**

**Kdy a jak jste se dostal ke službě kostelníka?**

Narodil jsem se na Lidické na faře, patřící ke kostelu sv. Tomáše. Můj otec dělal kostelníka a jeho strýc Antonín Rauscher tam byl děkanem. V 6 letech jsem začal ministrovat a pomáhat tatínkovi v jeho službě v kostele. To mně vše přirostlo k srdci, že jsem si později pohrával s myšlenkou studovat bohosloví. Tatínkův bratr byl také knězem. V myšlence na bohosloví mě podporoval i pan Česlav Novotný, který vedl tamní ministrantský sbor. Chodil jsem tam hodně dlouho. Po vojně, kdy jsem opět pomáhal tatínkovi, jsem si všimnul dívky, která chodila zpívat nejprve do dětského sboru a později do sboru s dospělými zpěváky. V roce 1960 jsme se vzali a Pán nás obdaroval dvěma dětmi. S nimi jsme začali později chodit do kostela sv. Augustina, kde náš syn, jako školák, ministroval. Po úmrtí pana Josefa Hetnera mě otec Pavlů požádal, abych se ujal místa sakristiána. V tu dobu jsem ještě chodil do zaměstnání, a tak jsem tuto službu mohl vykonávat až ve večerních hodinách. V roce 1990 přišel nový farář o. Miloš Kabrda a s jeho svolením jsem zůstal ve službě kostelníka. Po odchodu do důchodu v roce 1992 jsem tuto službu zastával na plný úvazek. Myslím, že ke spokojenosti otce Kabrdu i mé, protože jsme si velice dobře rozuměli. Otec Kabrda mě pověřil písemným povolením otce biskupa Vojtěcha Cikrleho podávat sv. přijímání, a to i nemocným v jejich domovech. Chodil jsem k nim každou neděli podle jejich přání a možností.

**Vaše paní si Vás brala už s vědomím, že pomáháte v kostele. Chodila s Vámi?**

Ano. V roce 1960 jsme chodili ještě ke Sv. Tomášovi, později, když jsme se přestěhovali, chodili jsme i s dětmi ke Sv. Augustinovi. V neděli na devátou a po nabídce o. Pavlů jsem chodil sám i na sedmou a večer na šestou.

**Jakou jste měl profesi, když jste pracoval?**

Vyučil jsem se krejčím, toto jsem dělal do 28 let. Pak zakázek bylo málo a na užití rodiny to nestačilo. V novinách jsem si přečetl inzerát, že DPMB hledá řidiče tramvají. Udělal jsem zkoušky a vydržel jsem tuto náročnou práci až do důchodu, skoro 30 let.

**Vy jste se vyučil krejčím v Brně?**

Ano, ještě u soukromníka – pana Procházky na Starobrněnské v roce 1947. V padesátém jsem se vyučil. Když rušili soukromníky, musel jsem nastoupit do družstva Vkus do Žabovřesk k panu Matonohovi. Bylo to těsně po vyučení a měl jsem obavy, abych se vyrovnal svým starším spoluzaměstnancům. Pan Matonoha byl ale výborný v tom, že uměl povzbudit a dodat odvalu i radu. Moje práce byla vystavená za výlohou na Radnické ulici a moje manželka ji poznala a doma pochválila. To potěšilo. Šil jsem pro ni i děti. Sama říkala, že chodila oblékaná jako ze salonu, a byla vděčná.

**Jak to u Vás bylo? Pracoval jste v Dopravním podniku a přitom pomáhal v kostele, byla doba socialismu, nebál jste se?**

Vůbec ne, nevím, jestli to vedení DPMB vědělo, neměl jsem žádný problém. Dopravní podnik zaměstnával i kněze bez státního souhlasu, tak se jeden čas říkalo, že po Brně jezdí svatá tramvaj, kterou řídil otec Fruvirt a průvodčí otec Benáček. 3. listopadu 1963 jsem jel s otcem Štarkem, otcem Kafrdou a otcem Benáčkem do Mukařova za brněnským panem biskupem Skoupým a panem arcibiskupem Josefem Beranem. Byli tam v internaci, ale už mírnější a mohli přijímat i návštěvy. Vůbec mě nenapadlo, že bych se měl něčeho obávat.

**Co všechno obsahovala Vaše služba kostelníka?**

Časově to bylo velmi náročné, protože nebyl ani jeden den volna. Možná by po domluvě byla nějaká možnost, ale neměl jsem zájem. Dělal jsem to moc rád. Ráno jsem otvíral, večer zase zavíral a prohlížel kostel. Musel jsem vše připravit na mši svatou, a když bylo něco mimořádné, třeba Vánoce, musel jsem postavit stromky, betlém, pak zase vše uklidit. Pořádaly se i poutní zájezdy, to znamenalo sehnat dopravce, vypočítat cenu nebo zajistit občedy. V zimě posypat chodníky a odmetat sněh, to mně manželka pomáhala a někdy i ministranti. Mnohokrát s námi odmetal i otec Kabrda. V létě jsme sekali trávu před kostelem. Otec Miloš byl výborný člověk, dával hodně chudým. Na faře jsme se starali také o zahrádku. Manželka mi pomáhala s nákupy pro



*Povánoční pohoda u Schruků*

*foto: mš*

kostel – svíčky, víno. Když přišel do farnosti otec Pavel Šenkyřík, začal si obstarávat nákupy sám, hodně věcí za nás převzala paní Alice Kallabová, nám hodně ubyla práce.

**Pomáhal Vám ještě někdo během svátků?**

No, občas naši chlapi, ale spíš jsem to zvládl všechno sám. Jednou se mi stalo, že přišel do kostela nějaký pán a povídá: já když přijdu, tak jste pořád tady, vy nemáte nikdy volno? Řekl jsem – no, nemám. Ale já jsem to rád všechno dělal. Ráno, když byl prázdný kostel a ticho, i když jsem odcházel, tak jsem vždy děkoval Pánu Bohu.

Otec Miloš Kabrda i otec Šenkyřík mi řekli, že si mě váží, že jsou rádi, že jsem kostelníkem, víte, to je člověku hned dobře, i když se cítí unavený.

**Vzpomínám si na loučení s Vámi při deváté mši svaté, kdy potlesk byl tak velký a možná až v tu chvíli si lidé uvědomovali, co všechno má kostelník na práci a co všechno dělá. Kostelnická práce se bere jako samozřejmá. Jak jste vnímal chvíli, kdy jste se loučil?**

Před pěti lety jsem onemocněl, byl jsem v nemocnici, třikrát mě operovali, dávali mi chlopeň, a když jsem pak opět nastoupil do služby do kostela, tak mi o. Šenkyřík řekl: „Víš co, už si odpočiň.“

Tak jsme udělali rozlučku při deváté mši svaté, dostal jsem pugét a pak jsme šli všichni na oběd.

Člověku je to trochu líto, jenomže jsou tady roky, přišla nemoc... Ted' už bych to nemohl dělat vůbec. Ale měl jsem tu práci moc rád!

**Pan Josef Schruk oslavil v loňském roce 11. března krásných 85 let!**

**Za celou redakci mu vyprošují hodně Božích milostí, hodně zdraví a radosti každý den.**

*=jš=*

## Farní diář

14. 2. Popeleční středa, mše sv. v 8:00 (školní), 18:00 a 19:30 hod.

17. 2. Setkání seniorů – návštěva u o. Miloše Kabrdu

## Duchovní obnova s o. Milošem Kabrdou

Nastávající postní doba je vhodná k zastavení se a usebrání. Pomoci nám mohou duchovní obnovy. Letošní obnova farnosti bude v pátek a sobotu 9.–10. března 2018 a povede ji bývalý pan farář – o. Miloš Kabrda. Bližší informace budou v březnovém zpravodaji. Všichni jste zváni.



foto: mš

## Zaznělo v kázání

Život, který nežijeme pro druhé, je prázdný a smutný. (o)N

Křest nám dává novou naději. (o)N

Povolání se týká každého člověka, věřícího i nevěřícího. Pro každého má Bůh poslání a povolání. Je to něco, v čem jsem nenahraditelný a k čemu mi dal Bůh schopnosti, abych to zvládl. (o)N

Je dobré vnímat čas jako dárek, který jsem dostal. Přijmutí každého okamžiku jako daru mě plně propojí s tím, kdo mi ho dává. (o)N

To, že se král David dopustil úkladné vraždy a nechal odstranit nevinného Urijáše, nepřišlo jen tak, ale předcházelo tomu sled dalších hříchů: nejen hřích cizoložství, který se právě tou vraždou snažil David zamaskovat, ale i svedení Batšeby bylo důsledkem jiného hříchu – a to lenosti a pohodlnosti. (o)N

=mš=

## Aplikace do mobilu

### Bez mobilu ani ránu aneb

#### Dobrý sluha

Na bočních dveřích našeho kostela byl kdysi nápis, že jsme si naprosto jistí, že Bůh ke komunikaci nepotřebuje mobil. Samozřejmě se tím úsměvně upozorňovalo na vhodnost vypnout zvonění. Každý přece ví, že stačí, když v kapse mobil vrní, to když máte doma nemocné dítě nebo milovaného ležícího seniora, který se může ocitnout v nouzi.

Každý ale také ví, že chytré telefony jsou nejen na telefonování, ale také slouží k mnoha užitečným věcem. Navedou vás v dopravní zácpě, zaměříte si jimi velikost skříně a vyvážíte ji mobilem jako vodováhou, zacílení na letadlo na obloze vám mobil řekne, že právě tímto letadlem přistávají vaše děti s vnoučaty;

změří vám a zapíše srdeční puls, zaplatíte jím v samoobsluze a koupíte jízdenku.

My se v této rubrice budeme zabývat aplikacemi v češtině, šikovnými pro praxi víry. Je jich už velmi mnoho. Nejpoužívanějšími jsou Breviář, Liturgie, Misál na rok, Česká Bible, Kancionál, Signály. Dále zmíníme časové či nadčasové Průvodce postní dobou, Průvodce adventem, S Bohem na cestách, Růženc, Mládež, iZIDOOOR, Týden modliteb za mládež, Zpěvníček zapomenutých radostí. Mnohé z těchto aplikací vznikají v Brně. Protože nejrozšířenějším operačním systémem mobilů u nás je Android, budeme pojednávat o nich.

Redakce uvítá do tohoto seriálu upozornění a popis dalších užitečných aplikací. =omh=

### Blaze matce...

Blaze matce, která dala svým dětem život nejen při porodu, ale dává jim ho neustále.

Blaze matce, která miluje své děti, ale svou láskou je nespoutává.

Blaze matce, která ví, že děti nejsou jejím vlastnictvím, ale darem pro život i pro svět.

Blaze matce, která dokáže být při výchově něžná a zároveň pevná.

Blaze matce, která dává dětem zakusit lásku, úctu a ohleduplnost.

Blaze matce, která učí děti nezištnosti a naučí je říkat „prosím“ i „děkuji“.

Blaze matce, která má čas pro své děti ale i pro sebe samu.

Blaze matce, která se umí s dětmi modlit a žít podle evangelia.

Blaze matce, která dokáže vytušit těžkosti svých dětí a umí jim být nablízku útěchou i pomocí.

Blaze matce, která bdí nad svými dětmi a zároveň jim umožní, aby kráčely svou vlastní cestou.

Blaze matce, která prožívá se svými dětmi radosti i bolesti, úspěchy i nezdary.

Blaze matce, která neučí své děti, aby byly vždy ty nejlepší, ale aby se stávaly stále lepšími.

Blaze matce, která ví, že děti jsou setbou budoucnosti.

Blaze matce, která je ráda, že je matkou.

### Blaze otci...

Blaze otci, který dal svým dětem život nejen při zplození, ale dává jim ho stále. Blaze otci, který se nebojí být laskavý a něžný.

Blaze otci, který si umí s dětmi hrát a „ztráčet s nimi čas“.

Blaze otci, který umí dětem naslouchat, i když je unavený.

Blaze otci, který svou přítomností dává dětem zakusit pocit jistoty a bezpečí.

Blaze otci, pro něhož děti znamenají víc než koníčky a sport.

Blaze otci, který nezahrnuje své děti jen hmotným blahobytem, ale učí je odříkat si a dělit se s druhými.

Blaze otci, který se umí s dětmi modlit a žít podle evangelia.

Blaze otci, který je přesvědčen, že úsměv je víc než pokárání, povzbuzení víc než kritika a objetí víc než výhrůžka.

Blaze otci, který roste spolu se svými dětmi a pomáhá jim, aby se stávaly samy sebou.

Blaze otci, který umí odpouštět chyby svých dětí a přiznávat si své vlastní chyby.

Blaze otci, který se nepovažuje za dokonalého, ale dokáže se zasmát sám sobě.

Blaze otci, který své děti vede k horizontům otevřeným světu a věčnosti.

Blaze otci, který je rád, že je otcem.

(Převzato a zkráceno se svolením ze záložek, které vydalo nakladatelství Paulínky, www.paulinky.cz.)